

Hvordan lage et konferanseabstrakt?

Hvis du ønsker å presentere en poster eller holde foredrag på en vitenskapelig konferanse, er inngangbilletten som oftest et abstrakt.

Forfattere

Anners Lerdal
Professor
Universitetet i Oslo

Sykepleien Forskning 2012 7(2)(191-193)
DOI: <https://doi.org/10.4220/sykepleienf.2012.0110>

Et vitenskapelig sammendrag eller abstrakt må baseres på de rammene som konferansearrangørene har satt. Rammene beskrives i form av en veileder til forfattere og kan variere en del mellom ulike konferansearrangører. Ofte inneholder veiledningen beskrivelser av tema arrangørene ønsker bidrag innenfor, i tillegg til at den gir detaljert beskrivelse av hvordan man skal utforme sammendraget. Fagfolkene som vurderer de innsendte sammendragene tar naturligvis utgangspunkt i veiledningen til forfatterne. Vil du at bidraget ditt skal bli antatt må du derfor følge veiledningen. Vanligvis publiseres sammendragene i forbindelse med konferansen. For arrangøren er det derfor viktig at de har lik utforming. Leseren vurderer kvaliteten på forskningsarbeidet ditt etter å ha lest det publiserte sammendraget. Det er derfor all grunn til å legge ned arbeid i utformingen.

Tittel

Tittelen bør være selvforklarende slik at den gir leseren best mulig innsikt i hva studien handler om. Hvis man har plass, er det også ønskelig med en undertittel som angir hvilket forskningsdesign som er brukt. Det kan være morsomt å lese litterære titler, som for eksempel: «Ut på tur – mindre sur». Dette kunne vært en tittel til en randomisert kontrollert studie hvor man hadde testet ut om regelmessig turer i friluft motvirket depressive symptomer hos deprimerte pasienter innlagt i sykehus. Problemet er bare at tittelen gir leseren begrenset informasjon om hva studien faktisk omhandler. Da vil for eksempel tittelen: «Regelmessige turer i friluft bidro til reduksjon i depressive symptomer hos personer innlagt for alvorlig depresjon i psykiatrisk sykehus – en randomisert kontrollert studie», fortelle mye mer. Tittelen kan virke ganske tung å lese, men gir leseren god innsikt i hva studien omhandler, resultatmålet, hvilken gruppe personer som deltok i studien og hvilket forskningsopplegg eller design som ble brukt. Det er en god regel å unngå forkortelser i tittelen.

Forfattere

Veiledningen til den enkelte konferansen vil angi hvor man skal oppgi forfatterinformasjonen. Hvis forfatterne skal være anonyme overfor fagfellene som skal vurdere sammendraget, skal man gjerne oppgi forfatterinformasjonen på en egen side. Hvis forfatterne skal være kjent for fagfellene, skal forfatterinformasjonen vanligvis stå oppført etter tittelen. Her skal man oppgi navnet på alle forfatterne som har bidratt i studien og utarbeidelsen av sammendraget, samt arbeidsstedet til hver enkelt forfatter inkludert navn på by og eventuelt land. I noen tilfeller ønsker også konferansearrangøren at forfatterne skal oppgi utdanning og oppnådd grad. Dette vil i så fall være beskrevet i veiledningen. Det er også vanlig å oppgi fullstendig kontaktinformasjon til en av forfatterne, som regel første- eller sisteforfatter.

Bakgrunn

Beskrivelsen av studiens bakgrunn setter studien i perspektiv og viser hvor viktig studiens problemstilling er. Dette kan man for eksempel gjøre ved å vise til hvor mange som er omfattet av problemstillingen, og/eller at problemstillingen studien besvarer gjelder et spesielt viktig fenomen og/eller at forskningen besvarer et viktig spørsmål som forskningen ikke har befattet seg med tidligere. Hvis konferansen etterlyser forskning på spesielle tema, er dette en fin mulighet til å synliggjøre for leseren at studiens problemstilling omhandler det spesifikke temaområdet som konferansen skal belyse. Vanligvis har du om lag tre til fire setninger til disposisjon.

Hensikt

Noen betrakter hensikt i denne sammenheng som synonymt med forskningsspørsmål, hypotese eller problemstilling. Innen forskning er ikke hensikten å gjennomføre et prosjekt, men å få ny kunnskap ved hjelp av gjennomføring av et prosjekt. Det er altså den nye kunnskapen som studien skal utvikle man skal beskrive her. Dette kan man ofte formulere i en setning.

Metode

Dette avsnittet gir en detaljert framstilling av framgangsmåten som ble brukt for å få svar på studiens problemstilling. Litteraturen om forskningsmetoder beskriver sentrale og presise begreper som brukes i forskning. Det er ofte nødvendig å bruke disse for å beskrive framgangsmåten på en kort og presis måte. I første linje angis vanligvis forskningsdesignet eller forskningsopplegget ved hjelp av ett til tre begreper. Eksempel på en slik angivelse er: et kvalitativt hermeneutisk design, eller: en randomisert kontrollert studie. Framgangsmåten danner premissene for resultatene og er derfor viktige for å forstå dem.

Resultater

Her er det vanlig å beskrive hvem som har deltatt i studien og deltakernes viktigste karakteristika. Deretter beskrives hovedfunnene oversiktlig og systematisk. Å starte med enkle beskrivelser for å gå til mer komplekse og sammensatte beskrivelser er et mye benyttet prinsipp. Andre velger å starte med en overordnet beskrivelse om sammenhenger man har funnet i datamaterialet for deretter å beskrive underordnede detaljer. Hvis problemstillingen omhandler flere begreper som ble studert, kan det være logisk å beskrive resultatene i samme rekkefølge som angitt i problemstillingen. Siden studien allerede er gjennomført foretrekker mange å bruke verb konsekvent i preteritum (fortid).

Diskusjon

Etter at resultatene er beskrevet er det vanlig at forfatterne tolker funnene og sammenlikner med eksisterende kunnskap. Eventuelt beskriver man også konsekvensene studiens funn har på vår forståelse av det aktuelle kunnskapsområdet. Konsekvensene kan omhandle videre forskning, forståelse og utvikling av praksis, og/eller utvikling av teori. Her er det viktig å følge veiledningen fra konferansearrangørene. Noen ønsker at tolkningene presenteres direkte etter at resultatene er beskrevet, mens andre ønsker dette oppgitt under en egen overskrift.

Finpuss

Når du har et utkast du er fornøyd med starter arbeidet med finpussen. Dette innebærer ny gjennomlesning hvor man leter etter unødvendige ord som kan fjernes, unødvendige gjentakelser, faglig sjargong med ufullstendige beskrivelser, ukjente og lange setninger som kan deles opp. Det kan også være svært nyttig å få en kollega til å lese igjennom med «nye øyne» og gi tilbakemelding. Begreper som forkortes må skrives helt ut første gang etterfulgt av forkortelsen i parentes. Eksempel: Multippel sklerose (MS).

Hva bør du unngå:

- Skrivefeil
- Å lage lengre tekst enn tillatt
- Svært kort sammendrag hvis veiledningen tillater lengre
- Å utelate studiens problemstilling
- Manglende beskrivelse av selve funnene
- Referanser midt i sammendraget hvor veiledningen ikke spesifikt oppgir at dette er mulig
- Bruk av forkortelser som ikke forklares
- Å utsette skrivingen til siste minutt

Kategorier	Innhold	Notater:
Tittel	En beskrivende tittel som gir leserne en klar formening om innholdet, gjerne med en undertittel som beskriver forskningsdesignet.	
Forfatterinformasjon	Navn på forfatterne, arbeidssted inkludert sted (by og eventuelt land), eventuelt yrke og høyeste utdanningsgrad. Fullstendig kontaktinformasjon til en av forfatterne.	
Bakgrunn	Beskrivelse av tema som setter forskingsspørsmålet inn i en større sammenheng.	
Hensikt	Forskningsspørsmål eller problemstilling eller hypotese. Inneholder informasjon om: Hvem (hvilke pasienter), hva (fenomen eller tiltak), hvor (setting), eventuelt resultatmål.	
Metode	Forskningsdesign inkludert beskrivelse av rekruttering av deltakere, utvalgstype, deltakere, fremgangsmåte for innhenting av data, datainnsamlings metode og verktøy (for eksempel intervjuguide, spørreskjema), analysemetoder, eventuelt teoretisk rammeverk, eventuelt godkjenning fra etisk komité.	
Resultater/funn	Beskrivelse av funnene i en summerende form.	
Diskusjon/konklusjon og eller implikasjoner	Studiens funn fortolkes og forskerne angir hvilke betydning funnene har for videre forskning, forståelse og utvikling av praksis, og/eller utvikling av teori.	